

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA**NR 94/16/COL****z dnia 11 maja 2016 r.**

nakazująca Norwegii nieprzyjmowanie środka zgłoszonego na podstawie art. 4 ust. 2 aktu prawnego przywołanego w pkt 56 g załącznika XIII do Porozumienia EOG (dyrektywa Rady 97/70/WE ustanawiająca zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej) w odniesieniu do statków stosujących zbiorniki ze schłodzoną wodą morską w celu spełnienia wymogów w zakresie stateczności [2016/1891]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając akt, o którym mowa w rozdziale V pkt 56 g załącznika XIII do Porozumienia EOG, dyrektywę Rady 97/70/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. ustanawiającą zharmonizowany system bezpieczeństwa dla statków rybackich o długości 24 metrów i większej⁽¹⁾, ze zmianami („akt”), dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, w szczególności art. 4 ust. 4 lit. b) tego aktu,

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu EFTA ds. Transportu,

stanowiąc zgodnie z procedurą sprawdzającą,

uwzględniając decyzję 103/13/COL Urzędu Nadzoru EFTA („Urzędu”) z dnia 13 marca 2013 r. upoważniającą członka Kolegium odpowiedzialnego za transport do podejmowania niektórych decyzji (dok. nr 578349),

a także mając na uwadze, co następuje:

W dniu 21 kwietnia 2015 r. norweski Urząd Morski przedstawił zgłoszenie wyłączenia, powołując się na art. 4 ust. 2 aktu w odniesieniu do statków rybackich stosujących jako balast zbiorniki ze schłodzoną wodą morską (dok. nr 754705).

W dniu 16 września 2015 r. Urząd poinformował Norwegię, że – jego zdaniem – przedłożone zgłoszenie nie zostało poparte wystarczającymi dowodami (dok. nr 773295), i wezwał Norwegię do jego wycofania lub przedstawienia dodatkowych dokumentów potwierdzających. W e-mailu z dnia 25 września 2015 r. Norwegia poinformowała Urząd o zamiarze przekazania dodatkowej dokumentacji (dok. nr 774042).

W dniu 23 listopada 2015 r. Urząd otrzymał dodatkowe informacje przedłożone przez norweski Urząd Morski (dok. nr 781516). Urząd uznaje zatem, że zgłoszenie zostało prawidłowo złożone dopiero w tym dniu i w związku z tym dopiero od tej daty biegnie okres sześciu miesięcy określony w art. 4 ust. 4 lit. b) aktu.

Zgodnie z przedstawionym zgłoszeniem Norwegia zamierza zmienić swoje ustawodawstwo krajowe, aby przyjąć następujące wyłączenie:

„W przepisach nr 660 z dnia 13 czerwca 2000 r. dotyczących konstrukcji, działania, wyposażenia i przeglądów statków rybackich o długości całkowitej 15 m lub większej, w § 3-2 (4) po słowach: balast ten jest »umieszczony na stałe« dodaje się, co następuje:

Statki stosujące zbiorniki ze schłodzoną wodą morską (zbiorniki RSW) do przechowywania i chłodzenia połowów mogą wykorzystywać te zbiorniki w celu spełnienia wymogów w zakresie stateczności. Statki te muszą być wyposażone w system monitorowania ilości wody w każdym zbiorniku RSW. Jeżeli poziom wody spadnie poniżej minimalnego poziomu zgodnie z zatwierdzonymi obliczeniami stateczności, powoduje to uruchomienie w sterówce sygnału alarmowego, zarówno wizualnego, jak i dźwiękowego.”.

Reguła 2 (kryteria stateczności) akapit 3 w rozdziale III załącznika I do aktu stanowi, że dla statków o długości poniżej 45 m balast musi być stały oraz że stały balast jest lity i bezpiecznie przytwierdzony na statku. Administracje państw EOG mogą zaakceptować balast płynny, jedynie jeśli jest on przechowywany w całkowicie napełnionych zbiornikach niepołączonych z żadnym systemem pompującym statku. Z opisu wyłączenia, przedstawionego przez władze norweskie, wynika jednak, że w tym przypadku tak nie jest.

⁽¹⁾ Dz.U. L 34 z 9.2.1998, s. 1.

Art. 4 ust. 2 aktu stanowi, że w celu przyjęcia środków dotyczących wyłączeń państwa EOG stosują postanowienia rozdziału I reguła 3 ust. 3 załącznika do protokołu torremolińskiego z zastrzeżeniem procedury ustalonej w ust. 4 tego artykułu. Zgodnie z regułą 3 ust. 3 statki, do których można zastosować to wyłączenie, muszą prowadzić połowy na wodach przybrzeżnych, ze zgłoszenia przedłożonego przez Norwegię wynika jednak, że w tym przypadku tak nie jest („duża część floty rybackiej prowadzi połowy pelagiczne w dużych odległościach od portów”).

Ponadto, jak przewidziano w rozdziale I reguła 3 ust. 3 załącznika do protokołu torremolińskiego, w związku z art. 4 ust. 4 aktu, Norwegia powinna przedstawić dowody wskazujące, że stosowanie wymogów tego protokołu jest nieuzasadnione i niemożliwe ze względu na oddalenie obszaru, na którym statek prowadzi działalność, od jego portu bazowego we własnym kraju, ze względu na rodzaj statku, warunki pogodowe oraz brak ogólnych zagrożeń nawigacyjnych.

Mimo że Norwegia przedstawiła szereg argumentów uzasadniających przedmiotowe wyłączenie, takich jak: „cięższe i mniej paliwooszczędne statki, większy ruch toczny, mniejszy promień działania, mniejsza ładowność, a właściciele statków budują jednostki większe, niż to konieczne” i wskazała na brak incydentów w przypadku statków stosujących zbiorniki RSW, argumenty te dotyczą przede wszystkim sposobu działania i nie wydają się spełniać wymogów w zakresie wyłączeń zgodnie z rozdziałem I reguła 3 ust. 3 załącznika do protokołu torremolińskiego.

W ramach współpracy Urzędu z Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) na mocy rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ Urząd zwrócił się do niej o pomoc w związku z przedłożonym zawiadomieniem.

W ocenie EMSA z dnia 8 października 2015 r. (dok. nr 776081) stwierdzono, że z technicznego punktu widzenia akt bardzo szczegółowo określa, czym jest balast stały, i że w przypadku wyłączeń administracje państw EOG mogą zaakceptować balast płynny, jedynie jeśli jest on przechowywany w całkowicie napełnionych zbiornikach niepołączonych z żadnym systemem pompującym statku. Nie jest tak w przypadku zgłoszonego środka. EMSA wskazała ponadto, że rozdział I reguła 3 ust. 3 załącznika do protokołu torremolińskiego stosuje się do statków pływających na wodach przybrzeżnych, natomiast Norwegia zamierza powołać się na wspomniane wyłączenie w przypadku statków biorących udział w „połowach pelagicznych w dużej odległości od portów”.

Po otrzymaniu w dniu 23 listopada 2015 r. brakujących informacji przekazanych przez Norwegię Urząd ponownie – w grudniu 2015 r. – skontaktował się z EMSA w celu uzyskania aktualnej opinii. Najnowsza opinia EMSA sformułowana w oparciu o dodatkowe informacje przekazane przez Norwegię potwierdza w pełni operacyjny charakter zgłoszonych środków; EMSA potwierdza zatem ważność swojej oceny przedstawionej w październiku 2015 r.

Urząd uważa, że środki zaproponowane przez Norwegię nie spełniają wymogów merytorycznych wyłączenia określonych w akcie, ponieważ (i) zgodnie z aktem system pompujący wskazany przez Norwegię nie kwalifikuje się do takiego wyłączenia; (ii) statki, do których miałyby zastosowanie ewentualne wyłączenie, nie prowadzą połowów w pobliżu wybrzeża oraz (iii) Norwegia nie przedstawiła dowodów wskazujących przyczyny, dla których stosowanie aktu byłoby nieuzasadnione i niemożliwe. Urząd jest zatem zdania, że zgłoszone wyłączenie nie jest uzasadnione.

W związku z tym Urząd nakazuje, by Norwegia nie przyjmowała proponowanych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

1. Proponowany środek dotyczący statków wykorzystujących zbiorniki ze schłodzoną wodą morską w celu spełnienia wymogów w zakresie stateczności, zgłoszony przez Norwegię w dniu 23 listopada 2015 r., zgodnie z art. 4 ust. 2 aktu prawnego, o którym mowa w rozdziale V pkt 56 g załącznika XIII do Porozumienia EOG (dyrektywa 97/70/WE), nie jest uzasadniony.
2. Norwegia nie może przyjąć środka dotyczącego statków wykorzystujących zbiorniki ze schłodzoną wodą morską w celu spełnienia wymogów w zakresie stateczności, zgłoszonego w dniu 23 listopada 2015 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1).

3. Niniejsza decyzja jest skierowana do Norwegii.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 maja 2016 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Helga JÓNSDÓTTIR

Członek Kolegium

Carsten ZATSCHLER

Dyrektor
